

V Českých Budějovicích 29. 6. 2022

Milí přátelé,

zdravíme Vás na začátku léta, kdy nám sluníčko opravdu přeje. Je to kolem nás všude znát, na zahradách a loukách kvetou rostliny, které jindy naplno rozkvétaly až o prázdninách. A vláha tak pomáhá k zmírnění očekávaného sucha.

Loučíme se s červnem. A proč nese takový název? Může připomínat, že se začínají červenat jahody, třešně a jiné plody. V červnu se také začínají objevovat červi v dozrávajícím ovoci. V tomto měsíci se kromě toho dříve sbírali brouci, zvaní červci, ze kterých se získávalo červené barvivo pro textil. Podle čeho tedy pojmenovali naši předci tento měsíc, přesně nevíme, ale odvozuje se od něho i měsíc červenec, do kterého vstupujeme.

Víte, jak se měsíc červenec řekne v některých evropských jazycích? Anglicky July, německy Juli, slovensky Júl. Asi víte, podle koho je název odvozený. Ano, podle římského císaře Julia Caesara, který byl v roce 44 př. n. l. zavražděn. Za jeho vlády byl vytvořen juliánský kalendář. Jeho nástupce Marcus Antonius pak na jeho počest změnil dosavadní název měsíce Quintilis na Julius. Červenec vybral, protože Julius Caesar se 13. dne v tom měsíci roku 100 př. n. l. narodil.

Vybaví se vám ještě jiné jméno římského císaře? Podle dalšího byl totiž pojmenován následující měsíc, a to podle římského císaře Augusta, což také převzaly i některé evropské jazyky. V češtině máme však opět jiné jméno. Když se řekne srpen, určitě vás hned napadne, co pravděpodobně stálo za tímto pojmenováním. Je to srp, který naši předci užívali při sklizni obilí.

Letní měsíce červenec a srpen jsou nejen v naší zemi spojeny s prázdninami. A Vy jste už za svého života prožili mnoho prázdnin. První část vašeho života jako školáci, při čemž jste mnozí z vás doma pomáhali. S jakou prací jste nejvíc pomáhali? A co jste dělali rádi a co Vás naopak zase

vůbec nebavilo? Pak zvláště Vy, kdo jste měli děti, si pamatujete na některé prázdniny se svými dětmi a třeba i později se svými vnoučaty. Vzpomenete si na nějakou prázdninovou příhodu, kterou byste mohli vyprávět ostatním?

Ale to je už dávno pryč a někdy se vám možná zdá, že už nejste k ničemu, že Vás nikdo nepotřebuje, zkrátka, že by stáří ani nemělo být. Jako by tu dobu, kdy jste byli plni síly, nápadů, zvládali jste více věcí najednou, odvál čas. Věřte, že v tom nejste sami a že to není pravda. Podobně totiž smýšleli staří lidé odedávna, a tak se vznáší k nebi modlitba žalmu: „Nezavrhuj mě v čas stáří, neopouštěj mě, až ochabnou síly!“ (Žalm 71,9) Myslí na Vás také papež František, který stanovil druhý Světový den prarodičů a stáří na neděli 24. července s mottem „Ještě ve stáří budou přinášet užitek“ (také žalm 71 z Knihy žalmů v Bibli). Chceme Vám říci, že jste důležití, protože Vaše modlitby drží nad ostatními ochrannou ruku a Vaše vzpomínky dávají současníkům konkrétní minulost.

Papež František píše ve svém poselství, *„na jedné straně jsou stárnoucí lidi v pokušení odmítat stáří tím, že skrývají vrásky a předstírají, že jsou stále mladí, zatímco na straně druhé se domnívají, že nemůžou dělat nic jiného než zklamaně prožívat čas smíření s tím, že už nemůžou „přinášet žádný užitek“.“* Prožíváte to také tak? A do toho Vám papež přináší naději vycházející ze zmíněného žalmu, který uvažuje nad tím, že Pán byl přítomen ve všech obdobích našeho života a vyzývá, abychom i nadále doufali. *„Až zestárneme a zbělají nám vlasy, Bůh nám bude stále dávat dar života a nedopustí, aby nás přemohlo zlo. Budeme-li mu důvěřovat, najdeme sílu ho stále chválit a zjistíme, že stárnutí není jen přirozené chátrání těla nebo nevyhnutelné plynutí času, ale dar dlouhého života. Stárnutí není odsouzení, nýbrž požehnání!“*

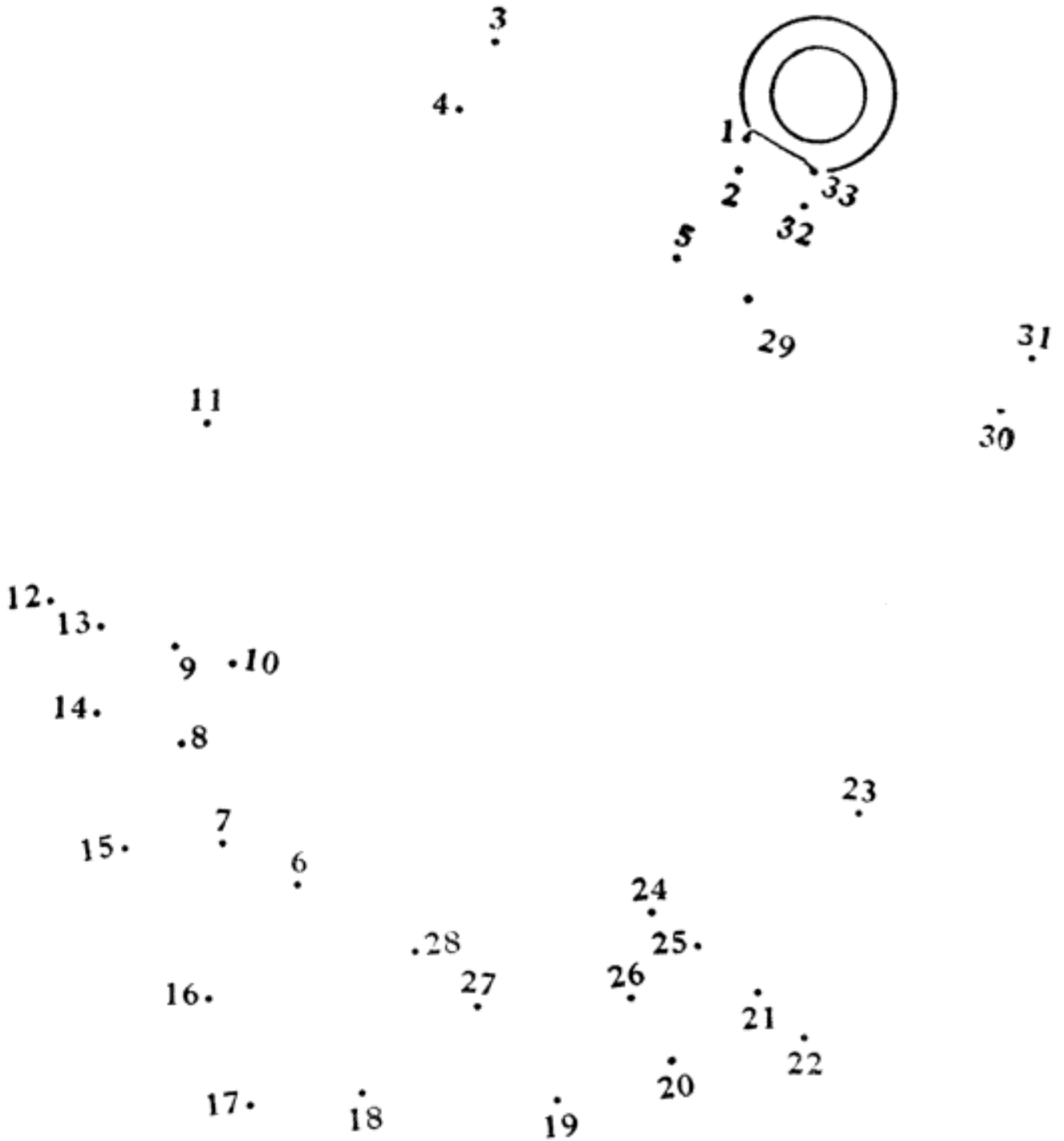
„Drahé babičky a drazí dědečkové, drahé stařenky a drazí starci, v tomto našem světě jste povoláni být budovateli revoluce něžnosti!“ Čím a jak? Svou přítomností, úsměvy a trpělivostí, obohacujícími vzpomínkami, přáním všeho dobra pro své blízké a okolí a kdo věříte v Boha, svou modlitbou.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory
&
Otec Tomas van Zavrel

Příloha 1:

Kdo rádi odpočíváte při malování, můžete využít tuto spojovačku. Anebo se do toho pusťte, když vám bude smutno. Poznáte už dopředu, co by to mohlo být? Ne? Nevadí. Až všechna čísla správně spojíte, víte, čeho je tato věc symbolem?

Příloha 2:

A zde něco pro zasmání - na dovolené, na výletě, na prázdninách...

☺ Na pláži u moře. „Pane, prosím vás, přivažte si toho psa!“
„Ale toho se nemusíte bát, ten je speciálně cvičený.“
„No právě, když si jdu zaplavat, skočí za mnou a zachraňuje mě!“

☺ „Neměl jsi se svojí španělštinou na dovolené v Madridu potíže?“
„Já ne, ale Španělé ano.“

☺ „Umíte plavat?“ „Ano,“ „A kde jste se to naučil?“ „Ve vodě.““

☺ Turistka obdivuje indiánův náhrdelník. „Z čeho to je?“ ptá se. „Z krokodýlích zubů,“ povídá indián.
„Určitě pro vás mají stejnou cenu, jako pro nás perly,“ říká nadšeně turistka.
„Tak to zase ne!“ indián na to. „Škebli dokáže otevřít kdekdo.“

☺ Zápisek v deníku cestovatele: Místní jsou velmi ochotní. Ochotně nám odnesli všechna zavazadla. Neznámo kam.

☺ „Tati, proč se tomuto provazu říká švihadlo?“
„Protože když o něj zakopneš, tak sebou pěkně švihneš.“

☺ Povídají si dvě kamarádky: „Umíš plavat?“
„Ano, ale jakmile vidím hezkého plavčíka, hned se začnu topit.“

☺ Žena se rozčiluje před otevřenou skříní: „To je hrozné. Nemám nic na sebe. Snad nechceš, abych šla mezi lidi v těch příšerných šatech?“
„To samozřejmě ne. Víš co? Půjdeme do zoologické zahrady.“

☺ Baví se dvě dámy:
„Chtěla bych být filmovou hvězdou, aby o mně mluvil celý svět!“
„A to ti nestačí, že o tobě mluví celá ulice?“

☺ Labužník nahlas přemýšlí: „Mám si dát ještě jednu porcičku, nebo si nemám dát další porcičku? Břicho říká, že ano, hlava říká, že ne... Hlava je moudřejší než žaludek... Moudřejší ustoupí... Pane vrchní, ještě jednu!“